

[Qvist Jørgensen]

Jeg synes, det er lidt mærkeligt – for at vende mig til noget, som begge ministre har været inde på – at man kan spørge, hvorfor vi er utilfredse med passiviteten. Ganske kort: Vi taler om 15. maj 1986, hvor der bliver vedtaget et beslutningsforslag, så taler vi om perioden frem til juni, og så taler vi om perioden fra juni, hvor styringsgruppen har afleveret sine indstillinger, uden at der er sket noget. Det er det, der er det problematiske.

Jeg har noteret mig, at ministeren – vist i øvrigt hårdt presset – i oktober godt kunne finde ud af noget med de 5 mio. kr. Jeg har stor respekt for de christianitter og dem fra styringsgruppen, der siger: Er det forsvarligt at lave sådan en hovsaløsning i sidste øjeblik, bare fordi pengene pludselig er til rådighed? Skal vi ikke sørge for, at disse penge bliver brugt på den mest hensigtsmæssige måde og efter den mest gennemtænkte plan? Det mener jeg er rigtigt, og det er derfor, vi gennem dagsordenen pålægger ministeren at sørge for at tage skridt til, at de penge, der ikke bliver brugt – man fristes til at sige brændt af – bliver overført til næste år, således at de kan bruges på en ordentlig måde, og således at man ikke kan beskyldte christianitterne og gruppen for bare at brænde penge af. Sådan kunne man blive ved hele vejen igenem.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg stadig væk anser det for parlamentarisk forkert eller i hvert fald mærkværdigt, hvis man oven på den beslutning, som blev vedtaget i 1986, og dagsordensvedtagelsen i dag fra et mindretal føler sig forpligtet til at komme med et lovforslag.

Jeg synes så i øvrigt, at jeg endnu en gang vil tage afstand fra at skulle melde ud om, hvordan jeg vil forholde mig til de enkelte dele i et lovforslag, jeg ikke har set. Der har indimellem – måske mest uden for salen – været forventninger om, at vi skulle mene noget om, hvad jurister har udtalt. Vi har ikke set papiret. Der har været forventninger om, at vi skulle mene noget om, hvilke arealer det drejede sig om. Man får de mest mærkværdige signaler. Jeg skal her ved meddele, at jeg nok skal komme med en melding, når jeg har set en indstilling og et stykke papir, hvoraf man kan læse, hvad det egentlig er, man vil.

Men jeg tror, det er vigtigt, at vi får understreget, så tit som det overhovedet er muligt, at vi skal have bevaret den dialog, der i øjeblikket

består mellem styringsgruppen og christianitterne. Det er det, der er alfa og omega i den aktuelle sag og ikke en konservativ regerings lovforslag på området.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg synes faktisk, at hr. Qvist Jørgensen skylder Folketinget et fornuftigt svar på de spørgsmål, der blev stillet. Nu skal jeg ikke tage ordet fra justitsministeren, men der blev faktisk stillet en række spørgsmål heroppe om, hvordan hr. Qvist Jørgensen ville stille sig til de forskellige ulovligheder vedrørende værtshuse, bygninger osv. Jeg har en fornemmelse af, at det er hr. Qvist Jørgensen, der har stået fadder til dette dagsordensforslag, der, som tingene ser ud, bliver vedtaget, og så synes jeg faktisk, man må komme med en fornuftig forklaring i stedet for at forsøge at affærdige de problemer, der foreligger.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil sige tak, fordi fru Pia Kjærsgaard gav mig en mulighed for at få forlænget min taletid med to minutter. Det sætter jeg pris på, for jeg blev ikke færdig før.

Der var mange spørgsmål fra justitsministeren, men jeg startede jo med at sige, at de svar, som jeg har givet én gang i min ordførertale, kan man læse dér, så dem kan der ikke være megen tvivl om. Men der var et spørgsmål fra justitsministeren, som jeg synes der skal svares på, idet justitsministeren antydede, at jeg skulle have en særlig opfattelse af politiets arbejdsmetoder.

Jeg vil gerne sige, at for mig at se er der kun anledning til, at politiet foretager det, som de finder de skal efter deres egne forordninger, deres egne regler. Jeg ville ikke drømme om som folketingsmedlem at begynde at blande mig i politiets aktivitet, overhovedet ikke, og jeg har ikke udtalt mig om den. Jeg vil meget gerne understrege, at der ikke kan findes belæg for nogen som helst form for insinuationer den vej rundt.

Jeg er selvfølgelig godt klar over, at der kan være nogle i Retsudvalget, som har særlige relationer til en justitsminister, men jeg har ikke – det vil jeg gerne understrege, og jeg så meget